

Sp. 401. Tillaga til þingsályktunar [229. mál]

um þróunarverkefni á Vestfjörðum.

Flm.: Sighvatur Björgvinsson, Þorv. Garðar Kristjánsson, Ólafur P. Þórðarson.

Alþingi ályktar að fela Framkvæmdastofnun ríkisins að semja álitserð um framkvæmd þróunarverkefna í atvinnumálum á Vestfjörðum í því skyni að hraða nýsköpun í atvinnulífi, örva framtak einstaklinga og félaga, efla vöxt byggðarkjarna og auka fjölbreytni í atvinnustarfsemi. Í álitserðinni skulu koma fram, auk ábendinga um æskileg verkefni, hugmyndir um hvernig að framkvæmdum skuli staðið, þ. á m. um hvaða sértækum aðgerðum skuli beita af hálfu sveitarstjórna og ríkisins til þess að greiða fyrir framgangi atvinnuþróunarverkefna sem líkleg væru til þess að treysta grundvöll atvinnulífsins og búsetu fólks á svæðinu.

Greinargerð.

Öflugir og vaxandi þéttbýliskjarnar eru án efa einn snarasti þáttur í því að byggð verði traust á Vestfjörðum. Þeim mun meiri þjónustu sem hægt er að sækja í heimabyggð eða næsta nágrenni þeim mun traustari verður búsetan í byggðinni allri og þeim mun betur nýtast einnig byggðinni sjálfri þau verðmæti sem t. d. skapast í frumframleiðslugreinum.

Á undanförunum árum hefur atvinnuástand yfirleitt verið gott á flestum þéttbýlissvæðum á Vestfjörðum og atvinnutekjur verið góðar, víða talsvert yfir landsmeðaltali. Samfara þessari þróun dró mjög úr fólksflóttu frá landsvæðinu sem heild og á mörgum stöðum, einkum þar sem atvinna var næg og atvinnutekjur miklar, fjölgaði fólki talsvert. Fólksflutningar voru enn talsverðir úr mesta dreifbýlinu enda má færa rök fyrir því að með aukinni framleiðni í landbúnaði sé undir flestum kringumstæðum líklegt að fólki fækki hlutfallslega eitthvað í sveitum nema önnur atvinnustarfsemi en landbúnaður bætist þar við. Á móti þessari fækkun vann hins vegar fólksfjölgun á þéttbýlissstöðunum enda auðsjáanlegt að svo verður að vera ef halda á jafnvægi í byggð landsins milli höfuðborgarsvæðisins og annarra landshluta. Búsetuhreyfingar innanlands verður aldrei hægt að stöðva enda er slíkt ekki æskilegt og allar líkur benda til að með aukinni tæknivæðingu og framförum í landbúnaði muni fólki enn halda áfram að fækka við þau störf. Spurningin er því sú hvort unnt er að svara þeirri þróun með eflingu þéttbýliskjarnanna á landsbyggðinni til mótvægis og ef það tekst þá er jafnvægi varðveitt í byggð landsins því að æskilegra hlýtur að vera út frá því sjónarmiði að fólki flytji búferlum frekar um skamma leið en langa.

Enginn vafi er á hvar leita eigi skýringarinnar á því að stórlega dró úr fólksflutningum frá Vestfjörðum á áttunda áratugnum og þéttbýli eflidist þar. Þær breytingar héldust í hendur við mikil umskipti í tekjumöguleikum fólks á Vestfjörðum miðað við landsmeðaltal. Í upphafi áttunda áratugarins, þegar enn var mikill fólksflótti frá Vestfjörðum, voru meðalbrúttótekjur framteljenda þar nokkuð undir landsmeðaltali. Við lok þess áratugar, þegar fólksflóttinn hafði stöðvast, höfðu meðaltekjur á Vestfjörðum vaxið meira hlutfallslega en í nokkrum öðrum landshluta og voru komnar talsvert yfir landsmeðaltal. Það er engin tilviljun að samsvörun er þarna á milli.

Ástæðan fyrir því að atvinnutekjur uxu svo mjög á Vestfjörðum á þessum áratug er vafalaust mikil uppbygging í fiskvinnslu, en á áttunda áratugnum var fiskvinnslan næst mesta vaxtargreinin í íslensku atvinnulífi, næst á eftir þjónustu, og jafnframt sú grein þar sem tekjuþróun var hvað hagstæðust. Skuttogarabyltingin, sem með öðrum orðum má lýsa sem bættri aðstöðu Vestfirðinga til þess að nýta sér nábylið við auðugustu fiskimið landsins, lagði hér grundvöllinn. Með henni sköpuðust möguleikar til uppbyggingar í mikilli vaxtargrein, fiskvinnslu, sem skilaði fólki í landshlutanum miklum tekjum. Þegar hugað er að hinni feikimiklu uppbyggingu í fiskiðnaði á Vestfjörðum á áttunda áratugnum með mikilli aukningu á atvinnutækifærum er sú niðurstaða þó ekki einhlít. Þegar betur er að gáð mátti lesa úr atvinnuþróuninni mjög alvarlegar aðvaranir sem menn veittu þó ekki athygli sem skyldi, sem sé þær að þrátt fyrir rifandi uppbyggingu í fiskiðnaði á svæðinu skorti talsvert á að kjördæmið hlyti þann atvinnulega vöxt sem það þurfti að hljóta til þess að ná landsmeðaltali í aukningu ársverka í heild. Þrátt fyrir hina miklu grósku í fiskiðnaði á Vestfjörðum hefði atvinnulífið á svæðinu þurft að skila næstum 50% meiri aukningu ársverka en það gerði til þess að ná vexti landsmeðaltals. Þrátt fyrir atvinnugreinasamsetningu, sem var Vestfirðingum hagstæð frá sjónarmiði vaxtar (hátt hlutfall fiskvinnslu sem var önnur mesta vaxtargreinin 1972—1982), þá skorti verulega á þá heildarfjölgun ársverka sem vera átti. Þetta sagði til um eitt: Hin hagstæða þróun áttunda áratugarins hvað varðar atvinnutekjur Vestfirðinga og hvað varðar hlutfallið milli aðfluttra og brottfluttra var byggð á grunni einnar atvinnugreinar, sjávarútvegs og fiskvinnslu. Önnur atvinnustarfsemi á svæðinu átti í vök að verjast, vöxtur var þar takmarkaður og vaxtarmöguleikar litlir. Enn betur sést þetta þó ef hugað er að skiptingu launa milli eiginnotaframleiðslu og skiptiframleiðslu. Þar kemur í ljós að í stærsta þéttbýlinu í landshlutanum, Ísafirði, skapast aðeins rösklega hálf starf (0,6564) í þjónustu fyrir hvert eitt sem skapast í frumframleiðslu en þetta hlutfall er til muna lægra en í mörgum öðrum þéttbýlissvæðum úti á landsbyggðinni. M. ö. o. þau umsvif í þjónustu, sem hvert starf til viðbótar á sjó eða við fiskvinnslu skapar, koma fram annars staðar en á Ísafirði sjálfum í meira mæli en víða annars staðar á landsbyggðinni. Þjónustuumsvifin skapast ekki í heimabyggðinni heldur í fjarlægum byggðarlögum, t. d. á höfuðborgarsvæðinu. Hin mikla uppbygging í fiskiðnaði með stórauðnum atvinnutekjum hefur m. ö. o. ekki orðið Vestfirðingum nema að takmörkuðu liði í annarri atvinnuuppbyggingu. Hin óbeinu áhrif hafa komið fram annars staðar, orðið öðrum að gagni.

Um og eftir 1980 fer svo að verulegu marki að gæta afleiðinga af aukinni fiskveiðistjórn og auknum takmörkunum á þorskveiðum. Þá fer t. d. bæði magnhlutdeild og verðmætishlutdeild Vestfirðinga í heildarframleiðslu hraðfrystiðnaðarins að hraka. Árið 1978 nam hlutur Vestfirðinga í heildarframleiðslu hraðfrystihúsa 22,8% (hlutdeild þeirra hafði vaxið úr 17,4% 1972), en árið 1982 er þetta hlutfall komið niður í 19,5%. Ef með hliðstæðum hætti er litið á framleiðsluverðmæti hraðfrystihúsanna þá vex hlutur Vestfirðinga úr 18,4% 1972 í 24,4% 1977 og 1978 en er 1982 fallinn niður í 21,4%. Allan þennan samdrátt má án efa rekja beint til aukinna veiðitakmarkana sem fylgt hafa í kjölfarið á stækkandi fiskveiðiflota. Auðvitað hefur þetta haft sín áhrif á atvinnutekjur þeirra sem fiskvinnslu stunda. Það kemur sjálfsagt ýmsum á óvart að í kaupstöðunum tveimur á Vestfjörðum, Bolungarvík og Ísafirði, reynast meðaltekjur á ársverk í fiskiðnaði 1982 vera aðeins rétt fyrir ofan landsmeðaltal (í Bolungarvík 1% fyrir ofan landsmeðaltal og á Ísafirði 4% fyrir ofan landsmeðaltal), en meðaltekjur á ársverk í fiskiðnaði í Vestmannaeyjum eru hins vegar 16% fyrir ofan landsmeðaltal. Það er hins vegar í fiskveiðunum sem vestfirsku kaupstaðirnir skera sig úr en 1982 eru meðaltekjur á ársverk í fiskveiðum í Bolungarvík 12% yfir landsmeðaltali og á Ísafirði 32% yfir landsmeðaltali, en meðaltekjur á ársverk í fiskveiðum í Vestmannaeyjum eru hins vegar 2% yfir landsmeðaltali. Gefur þetta vísbendingu um að þótt mikil tekjuvön sé enn í fiskveiðum á Vestfjörðum, a. m. k. þar sem best gerist, þá er tekjuvönin í fiskvinnslunni ekki lengur sú hin sama og hún var þegar mest og blómlegust var þar

uppbyggingin enda dregst nú saman hlutdeild Vestfirðinga í magni og verðmæti freðfisk-framleiðslunnar eins og áður segir.

Og þá er ekki að sökum að spyrja. Afleiðingarnar koma strax fram í brottflutningstölunum. Afkoma Vestfirðinga hafði fyrst og fremst byggst á fiskvinnslu og veiðum og hagræðis þaðan hafði lítið gætt í öðrum atvinnugreinum. Þegar framsóknin í fiskvinnslunni stöðvaðist var ekkert sem komið gat í staðinn og brottflutningur fólks umfram aðflutning fór aftur vaxandi.

Það fer vart á milli mála að hagstætt er fyrir þjóðarheildina að nýttar verði þær auðlindir sem Vestfirðir hafa yfir að búa. Þar á meðal má nefna nábylið við miðin og þá sérþekkingu og hæfni sem vestfirskir sjómenn og fiskiðnaðarmenn hafa tileinkað sér í útgerð skipa og vinnslu afla. En það kemur fleira til. Jarðhiti er víða á Vestfjörðum og liggur sums staðar mjög vel við. Fiskræktarmöguleikar eru miklir í hinum djúpu fjörðum. Í Ísafjarðardjúpi, í Þorskafirði og aðliggjandi fjörðum eru möguleikar til stærri og meiri framkvæmda við fiskrækt en dæmi eru til á Íslandi. Bent hefur verið á aðrar lítið kannaðar náttúruauðlindir, svo sem miklar surtarbrandsnámur, og í Öndarfirði og víðar er að finna málmgrýti sem einu sinni var rætt um að nýta en litlar athuganir hafa farið fram á lengi. Þá hafa Vestfirðingar einnig náð mjög langt í iðnaði í tengslum við sjávarútveg svo sem á sviði rafeindaíðnaðar og veiðarfæraíðnaðar. Allt eru þetta möguleikar sem lítið hefur verið hugað að vegna þess hve einhæf atvinnuþróunin hefur verið en á þessa möguleika verður nú að leggja aukna áherslu því að þeir eru forsenda þess að um áframhaldandi eflingu byggðarkjarna og þéttbýlisstaða geti orðið að ræða á Vestfjörðum.

Afskipti Framkvæmdastofnunar ríkisins af málefnum landshlutanna hafa til þessa einkum og sér í lagi verið með tvennum hætti. Í fyrsta lagi hefur stofnunin með almennri áætlunargerð vísað veginn um alhliða byggðaðróun og Bygðasjóður veitt lán og styrki til almennrar atvinnuuppbyggingar að fengnum umsóknum og umsögn hlutaðeigandi lána-stofnana. Í öðru lagi hefur Framkvæmdastofnunin haft sérstök afskipti af afmörkuðum byggðarlögum sem átt hafa við sérstök vandamál að stríða, svo sem rekstrarstöðvun atvinnutækja, fólksflóttu, o. s. frv. Í ljósi þeirra breytinga sem nú eru að gerast á atvinnuháttum landsmanna með stórfelldum veiditakmörkunum og miðstýringu í sjávarútvegi verður hins vegar að leita nýrra leiða. Aukna áherslu verður að leggja á sérstök þróunarverkefni jafnt í atvinnulífinu með eflingu nýrra atvinnugreina og í málefnum einstakra byggðarlaga með þróunaraðgerðum sem miðast við afmarkað svæði, eitt eða fleiri. Slík þróunarverkefni geta verið með ýmsum hætti, bæði að frumkvæði Framkvæmdastofnunar og með stuðningi hennar en að frumkvæði annarra.

Með tillögu þessari til þingsályktunar er lagt til að stofnuninni verði falið að semja álitserð um framkvæmd slíkra þróunarverkefna fyrir Vestfirði með skírskotun til þeirra sérstöðu í atvinnulífi landshlutans sem hér hefur verið lýst þar sem líkur eru til að fyrirsjáanlegar stórbreytingar í atvinnuháttum kunni, ef ekkert verður að gert, að leiða til stórfelldrar byggðaröskunar Vestfjörðum í óhag og þjóðarheildinni til tjóns. Slík þróunarverkefni eiga í fæstum tilvikum að vera frumkvæðisverkefni opinberra aðila né á sviði opinbers rekstrar, en sjálfsagt er að hið opinbera veiti t. d. einkaaðilum tiltekinn stuðning til þess að hrinda slíkum verkefnum í framkvæmd og getur sá stuðningur verið með margvíslegum hætti. Ekki á það aðeins við um ríkið og stofnanir þess heldur ekki síður við sveitarfélög sem veitt gætu aðstoð t. d. með tímabundinni eftirgjöf á opinberum gjöldum til atvinnulegrar uppbyggingar slíkra þróunarverkefna. Væri mikill fengur að fá slíkum hugmyndum lýst í álitserð sem gæti orðið grundvöllur að aðgerðum síðar meir eins og hér er gerð tillaga um hvað varðar Vestfirði sérstaklega.

Fylgiskjal I.

Innanlandsflutningar 1971—1982.

Ár	Vestfirðir.		
	Til	Frá	Mismunur
1971	740	1016	-276
1972	506	624	-118
1973	535	636	-101
1974	441	567	-126
1975	472	500	-28
1976	492	627	-135
1977	633	636	-3
1978	477	544	-67
1979	590	583	7
1980	535	588	-53
1981	498	561	-63
1982	602	805	-203
Alls	6521	7687	-1166

Fylgiskjal II.

Fólksflutningar til og frá þéttbýlisstöðum á Vestfjörðum 1971—1982.

Ár	Hólmavík.		
	Til	Frá	Mismunur
1971	5	30	-25
1972	31	12	19
1973	7	15	-8
1974	41	25	16
1975	26	24	2
1976	23	21	2
1977	27	16	11
1978	24	36	-12
1979	29	17	12
1980	17	23	-6
1981	23	13	10
1982	22	33	-11
Alls	275	265	10

Súðavík.			
Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	6	16	-10
1972	20	9	11
1973	21	24	-3
1974	4	8	-4
1975	16	14	2
1976	3	15	-12
1977	14	12	2
1978	7	15	-8
1979	9	9	0
1980	14	8	6
1981	14	11	3
1982	23	23	0
<hr/>			
Alls	151	164	-13

Bolungarvík.			
Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	27	63	-36
1972	61	54	7
1973	46	62	-16
1974	49	51	-2
1975	61	50	11
1976	85	39	46
1977	104	51	53
1978	64	66	-2
1979	64	60	4
1980	73	93	-20
1981	67	69	-2
1982	66	61	5
<hr/>			
Alls	767	719	48

Ísafjörður.			
Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	497	567	-70
1972	109	135	-26
1973	193	187	6
1974	101	180	-79
1975	146	132	14
1976	158	175	-17
1977	219	171	48
1978	131	133	-2
1979	169	142	27
1980	161	154	7
1981	175	167	8
1982	189	239	-50
<hr/>			
Alls	2248	2382	-134

Suðureyri.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	59	49	10
1972	38	49	-11
1973	25	68	-43
1974	35	41	-6
1975	28	50	-22
1976	25	42	-17
1977	25	37	-12
1978	51	20	31
1979	33	52	-19
1980	27	39	-12
1981	19	37	-18
1982	28	67	-39
<hr/>			
Alls	393	551	-158

Flateyri.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	12	31	-19
1972	26	46	-20
1973	31	30	1
1974	16	32	-16
1975	8	14	-6
1976	32	28	4
1977	26	26	0
1978	42	24	18
1979	30	32	-2
1980	37	37	0
1981	30	21	9
1982	24	27	-3
<hr/>			
Alls	314	348	-34

Þingeyri.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	12	34	-22
1972	13	26	-13
1973	23	14	9
1974	23	29	-6
1975	9	21	-12
1976	18	34	-16
1977	16	16	0
1978	20	32	-12
1979	25	24	1
1980	49	27	22
1981	23	23	0
1982	15	41	-26
<hr/>			
Alls	246	321	-75

Bíldudalur.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	13	36	-23
1972	37	35	2
1973	24	29	-5
1974	18	28	-10
1975	18	11	7
1976	13	48	-35
1977	26	25	1
1978	18	6	12
1979	30	23	7
1980	15	25	-10
1981	18	22	-4
1982	34	18	16
Alls	264	306	-42

Tálknafjörður.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	11	14	-3
1972	22	5	17
1973	13	17	-4
1974	16	6	10
1975	8	11	-3
1976	12	11	1
1977	23	13	10
1978	21	15	6
1979	34	22	12
1980	26	17	9
1981	23	27	-4
1982	23	25	-2
Alls	232	183	49

Patreksfjörður.

Ár	Til	Frá	Mismunur
1971	34	59	-25
1972	55	53	2
1973	56	55	1
1974	39	43	-4
1975	47	60	-13
1976	42	46	-4
1977	50	67	-17
1978	26	69	-43
1979	57	62	-5
1980	62	49	13
1981	51	63	-12
1982	76	85	-9
Alls	595	711	-116

Fylgiskjal III.

Breytingar á brottflutningstíðni frá 1965—1970 til 1972—1982.

	Nettó brottflutningstíðni í % 1965—1970	Nettó brottflutningstíðni í % 1972—1982
	(1)	(2)
Reykjavík	-0,40	5,48
Reykjanes	-11,96	-14,83
Vesturland	5,99	1,83
Vestfirðir	12,08	8,78
Norðurland vestra	9,91	4,81
Norðurland eystra	3,48	-1,42
Austurland	4,24	0,59
Suðurland	0,87	5,60

Sé litið á skemmra tímabil, t. d. árin 1965—1970 samanborið við 1977—1982, sést enn betur hve dregið hefur úr fólksflutningum frá Vestfjörðum. Þó skal tekið fram að frá og með 1982 hefjast á ný miklir flutningar fólks frá Vestfjörðum.

Breytingar á brottflutningstíðni 1965—1970 og 1977—1982.

	Nettó brottflutningstíðni 1965— 1970, %	Nettó brottflutningstíðni 1977— 1982, %	Breyting frá 1965—1970 til 1977—1982, %
	(1)	(2)	(3)=(2)-(1)
Reykjavík	-0,40	2,35	-2,75
Reykjanes	-11,96	-6,77	-5,19
Vesturland	5,99	1,38	+4,61
Vestfirðir	12,08	3,75	+8,33
Norðurland vestra	9,91	2,47	+7,44
Norðurland eystra	3,48	-0,07	+3,55
Austurland	4,24	1,51	+2,73
Suðurland	0,87	2,39	-1,52

Fylgiskjal IV.

Aukning ársverka í atvinnugreinum eftir landshlutum 1972—1980.

	Reykja- vík	Reykja- nes	Vestur- land	Vest- firðir	Norður- land vestra	Norður- land eystra	Austur- land	Suður- land	Alls	%
Fiskveiðar	-47	+144	+169	-66	+122	+197	+53	+31	+603	(+12,1)
Landbúnaður	-25	-178	-210	-426	-166	-451	-282	-398	-2 136	(-23,8)
Fiskiðnaður	+361	+363	+224	+632	+250	+496	+780	-45	+3 331	(+49,1)
Annar iðnaður	+230	+969	+261	+41	+320	+364	+139	+130	+2 454	(+15,6)
Byggingariðnaður	-761	+737	+74	+136	+171	+190	+178	+260	+985	(+10,1)
Veitur	+180	-14	+21	+58	+6	+19	+46	+29	+345	(+42,7)
Samgöngur	-382	+113	+40	+26	+24	+83	-20	+91	-25	(-0,3)
Verslun og viðskipti	+1 257	+741	+112	+49	+74	+311	+213	+93	+2 850	(+21,5)
Þjónusta	+4 043	+3 002	+445	+200	+280	+854	+388	+628	+9 840	(+51,3)
Heild	+5 126	+5 877	+1 136	+650	+1 081	+2 063	+1 495	+819	+18 247	
Í %	(+17,7)	(+46,2)	(+21,6)	(+14,6)	(+30,8)	(+23,3)	(+34,5)	(+10,7)	(+20,9)	

Fylgiskjal V.

Aukning ársverka í einstökum landshlutum 1972—1982 umfram eða undir landsmeðaltali.

	Aukning ársverka 1972—1980	%	Aukning sé miðað við jafnan vöxt	%	Mismunur á aukningu og meðaltali	%
	(1)		(2)		(3)=(1)-(2)	
Reykjavík	+5 126	(+12,7)	+8 452	(+20,9)	-3 326	(-8,2)
Reykjanes	+5 877	(+46,2)	+2 662	(+20,9)	+3 225	(+25,3)
Vesturland	+1 136	(+21,6)	+1 103	(+20,9)	+33	(+0,7)
Vestfirðir	+650	(+14,6)	+935	(+20,9)	-285	(-6,3)
Norðurl. vestra	+1 081	(+30,8)	+736	(+20,9)	+345	(+9,9)
Norðurl. eystra	+2 063	(+23,3)	+1 853	(+20,9)	+210	(+2,4)
Austurland	+1 495	(+34,5)	+906	(+20,9)	+589	(+13,6)
Suðurland	+819	(+10,7)	+1 600	(+20,9)	-781	(-10,2)
Heild	+18 247	(+20,9)	+18 247	(+20,9)		

Af þessari töflu má m. a. sjá að þrátt fyrir mikinn vöxt fiskvinnslu á Vestfjörðum skortir 285 ársverk til þess að vöxtur atvinnulífs í kjördæminu nái landsmeðaltali. Þetta gerist þrátt fyrir hagstæða atvinnuskiptingu á Vestfjörðum með tilliti til vaxtar. M. ö. o. vaxtarþáttur atvinnulífsins á svæðinu er lítill þrátt fyrir hagstæðar aðstæður að sumu leyti.

Fylgiskjal VI.

Atvinna við fiskveiðar.

	Meðalfjöldi ársverka í fiskveiðum á ári		Breyting í % frá 1969— 1971 til 1978—1980
	1969—1971	1978—1980	
	(1)	(2)	(3)
Reykjavík	806	501	-37,8
Reykjanes	934	1 270	+36,0
Vesturland	535	680	+27,1
Vestfirðir	759	665	-12,4
Norðurl. vestra	181	261	+44,2
Norðurl. eystra	693	787	+13,6
Austurland	587	585	-0,3
Suðurland	537	659	+22,7

Fylgiskjal VII.

Atvinna við fiskiðnað.

	Meðalfjöldi ársverka í fiskiðnaði á ári		Breyting í % frá 1969— 1971 til
	1969—1971	1978—1980	1978—1980
	(1)	(2)	(3)
Reykjavík	764	1 053	+37,8
Reykjanes	1 505	1 646	+9,4
Vesturland	690	897	+30,0
Vestfirðir	913	1 431	+56,7
Norðurl. vestra	371	623	+67,9
Norðurl. eystra	771	1 235	+60,2
Austurland	678	1 230	+81,4
Suðurland	938	1 131	+20,6

Fylgiskjal VIII.

Meðalbrúttótekjur framteljenda eftir skattumdæmum.

	1972	1981	Breyting
	(1)	(2)	(3)=(2)-(1)
Reykjavík	103	97	-6
Reykjanes	110	110	0
Vesturland	95	99	+4
Vestfirðir	97	108	+11
Norðurland vestra	82	88	+6
Norðurland eystra	95	98	+3
Austurland	88	95	+7
Suðurland	96	100	+4